

ట్రాఫిక్ జామ

కప్పను మింగిన పాములా ట్రాఫిక్ నెమ్మదిగా సాగిపోతోంది. రకరకాల వాహనాలు, రంగు రంగుల వాహనాలు, టూవీలర్స్, త్రి వీలర్స్, సిక్స్ వీలర్స్, లైట్ వెహికల్స్, మీడియమ్ వెహికల్స్, హెవీ వెహికల్స్ పరుగులుమాని భారంగా, బరవుగా తమ చక్రాలి దొర్లించసాగాయి.

కొద్దిగా ట్రాఫిక్ క్లియర్ అయినట్లుంది. మళ్ళీ ఉరుకులు పరుగులు ప్రారంభమయ్యాయి. సుదర్శనం జాగ్రత్తగా డ్రైవ్ చేస్తున్నాడు. కార్ డ్రైవ్ చేస్తూనే పక్కనే కూర్చున్న శేఖరంతో బాతాఖావీ కొడుతూ వున్నాడు. మరి శేఖరం రాక రాక వచ్చిన మిత్రుడాయె! కబుర్లు మంచి రసకందాయంలో పడ్డాయి. ఉత్సాహంగా కబుర్లు వెబుతున్న సుదర్శనం కాళ్ళ వేతులూ అప్రయత్నంగానే తమపని తాము చేసుకుపోసా గాయి. కారు సాఫీగా ట్రాఫిక్ లో కదిలిపోతూనే వుంది.

శేఖరం వేసిన జోకుకు వళ్ళంతా కదిలి పోయేలా వప్పుతున్న సుదర్శనం హలాత్తుగా తన కారును వోవర్ టేక్ చేస్తూ భయంకరంగా కర్వ తిరిగిన ఆటో దురుసుదనానికి ఉలిక్కి పడ్డాడు. ఒక్క క్షణం ఏమరుపాటుగా వుంటే ఖచ్చితంగా యాక్సిడెంట్ అయ్యేది. మెరుపు వేగంలో అతడి కాళ్ళా వేతులు స్ప్రింగుల్లా పని చేసి యాక్సిడెంట్ ను నివారించాయి.

సుదర్శనం కోపం మాత్రం తారాస్థాయి వందుకుంది. వోవర్ టేక్ చేసిన ఆటోవాలాను పీకపిసికి చంపేద్దామన్నంత ఆవేశం కలిగింది. తనూయించుకున్నాడు. యాక్సిలేటర్ ను నెమ్మదిగా ప్రెస్ చేస్తూ కారును ఆటో ప్రక్కగా పోవివ్వసాగాడు.

“ఏయ్ మిస్టర్! ఏమిటా దూకుడు?”— ఆటోవాలా వైపు జూస్తూ కోపంగా ప్రశ్నించాడు సుదర్శనం.

సమాధానంగా నిర్లక్ష్యంగా తలగరేసాడు ఆటోవాలా!

“నిన్నేనోయ్— ఏమిటా స్పీడు— బాంబే వెడుతున్నావా?” వెటకారంగా అడిగాడు సుదర్శనం.

నోట్లోనించి రక్త మాంసాల్ని వెలికి గ్రక్కిన మారీమనిలా ఆటోవాలా నోట్లో విరకాలంగా వామతున్న జరదాపావ్ తాలూకు ఎరటి

ద్రవాన్ని కాండ్రించి మరి ఉమ్మేసాడు. “ఏమంటావ్?” ఆటోవాలా తనకు వివబడలేదన్నట్లుగా సైగజేస్తూ అడిగాడు సుదర్శనం.

“ఏంటోయ్ ఆ స్పీడ్— బాంబేగాని వెడుతున్నావా?” రెట్టించాడు సుదర్శనం.

“అవును. చాలా త్వరగా వెళ్లాలి. మీ అమ్మతో శోభనం గదా! అందుకు” గారపళ్ళు బద్దులు పెట్టి గీరగా వప్పుతూ అన్నాడు ఆటోవాలా.

సుదర్శనం గుండె భగ్గుమంది. అవమాన భారంతో అతడి గుండెలు కుతకుతలాడాయి. పుండు మీద కారం జల్లినట్లు పక్కనే కూర్చున్న శేఖరం చూసే చూపులు అతగాణ్ణి మరింత రెచ్చగొట్టాయి. యాంత్రికంగా సుదర్శనం వేతిలో తిరుగుతున్న స్టీరింగ్ వీల్ ను బలంగా చుట్టేసుకున్నాయి. యాక్సిలేటర్ని బలంగా నొక్కాడు సుదర్శనం. మరో అయిదు సెకన్లు తరువాత ఆటోకు అడ్డంగా విలబడి వుందా కారు!

క్రిందకు దిగిన సుదర్శనం ఒక్క వూపుతో వెళ్ళి ఆటోవాలా షర్ట్ కాలర్ పట్టుకున్నాడు.

“ఏం కూళావరా రాస్కెల్.”
“బద్మాష్— ఛోడ్ దో”— రెచ్చిపోయాడు ఆటోవాలా.

‘ఫట్’ మంటూ ఒక్కటి తగిలించాడు సుదర్శనం.

ఆటోవాలా బేరమన్నాడు. కాకిలా కాపు కాపుమని అరిచాడు. అంతే! మట్టు పక్కలనున్న ఆటోలన్నీ ఆకస్మికంగా అగిపోయాయి. ఆటోవాలాలందరూ దెబ్బతిన్న ఆటోవాలా పక్షావ నిలిచారు. ట్రాఫిక్ అగిపోయింది.

“ఆటోవాలాల ఐక్యత వర్ణిల్లాలి.”
“ఆటోవాలేపై జలుం— నశించాలి.”
“డౌన్ డౌన్— కార్వాలా డౌన్

డాన్."

నివాదాల్లో ఆకాశం పిక్కటిల్లింది. బ్రాఫిక్ సాక్షాత్తు జడ పదార్థంలా స్తంభించిపోయింది.

పరిస్థితి విషమించింది. ఆటోవాళ్ళంలా తేలికందిన ఆయుధాల్ని ధరించి సుదర్శనాన్ని తన్నడానికి రాసాగారు.

ఏ క్షణంలోనైనా పేలడానికి సిద్ధంగా వున్న టైమ్ బాంబులా వున్నది అక్కడి పరిస్థితి.

సుదర్శనం కూడా పెంకిఘటం. పోలీసు లొచ్చి అతగాణ్ణి బేషరతుగా క్షమాపణ చెప్పాలని కోరగా ససేమిరా అంటూ అడ్డం తిరిగాడు.

దాంతో పరిస్థితి మరింత విషమించింది.

ఆటోవాలాలు మరింత విజృంభించి నివా దాలు వేయసాగారు.

సబిన్స్ పెక్టర్ రాజు ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"కరవమంటే కప్పకు కోపం— విడమంటే పాముకు కోపం— ఎలా ఈ పమస్యను పరిష్కరించడం!"

జరిగిన సంఘటన మొత్తాన్ని సింహావలోక నం వేసి తరచి చూశాడు యస్పయ్ రాజు. మెరుపులా ఓ ఆలోచన అతగాడి మనసులో మెదిలింది.

తక్షణం తన ఆలోచనను ఆచరణలోకి మార్చాడు.

ఆటోవాలాల్లో పెద్ద మనుషులుగా కనిపి స్తున్న అర డజను మందిని పిలిచాడు.

"చూడండి బాబులూ! మొత్తం జరిగిన విషయం మీకు తెలుసు. మొదటిగా వోవర్ టేక్ వేసింది ఎవరు?" ప్రశ్నించాడు యస్పయ్.

"ఆటోవాలా"— ముక్తకంఠంతో వెప్పా రంతా.

"అది తప్పు అంటాను— అవునా— కాదా"— అడిగాడు యస్పయ్.

"అవును— కానీ, అంత పెద్ద తప్పేం గాదు"— అరిచారు ఆటోవాలాలు.

"దానికి నేనంగీకరిస్తాను! కానీ— ఆ కారు తోలుతున్న పెద్ద మనిషి విసుక్కోవడం గూడా తప్పేవంటారా?"— అడిగాడు యస్పయ్.

ఆటోవాలాలు వాదులాడుకోసాగారు. కొం తమంది అవునంటే మరికొందరు కాదన్నారు.

వివరగా యస్పయ్ వెప్పాడు.

"చూడండి ఆటోబాబులూ— సరే ఆ పెద్ద మనిషిదే తప్పని కాప్పేపు అనుకుం దాం"— తాపీగా అన్నాడు.

మయూరి సచిత్రవారపత్రిక 15 నవంబర్ 91

వి.పి.జి.నాయక్ వి.పి.యక్. స్పెషల్ వి.జి.ఆఫ్.వార్త

అనంతవరం జనార్ధన్

ఆటోవాలాలంటా "తప్పుగాదు— తప్పు వ్నరా"— అంటూ తప్పు బట్టారు.

"మరయితే ఆటోబాబులూ— మీ ఆటో వాలా అన్నమాట మీకు గుర్తుంది కదూ!"

ఆటోవాలాలందరూ ఒకళ్ల ముఖం ఒకళ్లు చూసుకోసాగారు.

"ఏం మాట్లాడరేం— ఏమని తిట్టాడో మీకు గుర్తుంది కదా! అతగాణ్ణి మీ అందరి కోరిక ప్రకారం వదిలేద్దాం! ఆ కారు వడిపిన పెద్ద మనిషిని బుక్ వేద్దాం! అయితే ఈ పని జరగడానికి ముందు మరో చిన్న పని జరగాలి"— కొద్దిగా ఆగాడు యస్పయ్.

ఆటోబాబులు ఊపిరి దిగవట్టి వివసాగారు.

"అదే— ఆటోవాలా తిట్టినట్టు అందరి

తల్లుల్ని అతగాడి దగ్గరకు పంపాలి— అలా కోరడం తప్పనుకుంటే అతణ్ణి శిక్షించాలి. ఏ విషయం ఆలోచించి రెండు నిముషాల్లో వెప్పండి"— వెప్పాడు యస్పయ్.

ఆటోబాబులు కాప్పేపు తలలు దించుకు వ్నారు.

"మరికాప్పేపు మల్లగుల్లాలు పడ్డారు.. రెండు నిముషాలు కాకముందే తిట్టిన ఆటోవా లాను చితక బాదసాగారు ఆటోబాబులు.

ఆటోవాలా ఆటోతో సహా మాయ మయ్యాడు.

బ్రాఫిక్ రెట్టించిన ఉత్సాహంతో సాగింది. మరికొద్ది క్షణాల్లో క్లియరవుతున్న బ్రాఫిక్ను చిరువవ్వుతో జూస్తూ కనిపించాడు యస్పయ్ రాజు.

